

การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ¹ Synthesis of Researches in Teaching Thai as a foreign Language

นิธิตร์ พรอำไพสกุล (Nition Pornumpaisakul)^{2*}
ผกาตรี เย็นบุตร (Pakasri Yenbutra)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์บทคัดย่องานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ปริญญาานิพนธ์วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน 156 เรื่อง โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากมหาวิทยาลัย จำนวน 14 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 จำนวน 156 เรื่อง เป็นงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมากที่สุด จำนวน 97 เรื่อง

¹ บทความนี้สรุปจากงานวิจัยเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี พ.ศ. 2559

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

* Correspondent author: nition@g.swu.ac.th

ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 62.17 งานวิจัยด้านการศึกษาและสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียน จำนวน 33 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 21.29 เป็นงานวิจัยด้านวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ จำนวน 19 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.17 งานวิจัยด้านการศึกษาหลักสูตร ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.56 งานวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 3 เรื่อง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.92 และงานวิจัยที่มีจำนวนน้อยที่สุดด้านการวิเคราะห์แบบเรียนภาษา ไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ส่วนงานวิจัยที่ไม่มี ผู้ศึกษาเลย คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งหมดผู้วิจัยพบว่า *งานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ* เป็นการศึกษาเชิงทดลองเพื่อหา ประสิทธิภาพของเครื่องมือ เช่น บทเรียน หนังสือเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึก ชุดการสอน ที่มีเนื้อหาด้านการใช้ภาษา หลักภาษา และวัฒนธรรมไทย ซึ่งพบว่า เครื่องมือมีประสิทธิภาพทุกเล่ม งานวิจัยด้าน*การศึกษาและสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้สอนและผู้เรียน* พบว่าด้านผู้สอนมีงานวิจัยเป็นจำนวนน้อย ผู้สอนมีความรู้ ด้านระบบเสียง ระบบไวอากรณในระดับปานกลาง มีความต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิควิธีสอน การวัดผลประเมินผล และด้านสื่อการเรียน การสอน ด้านผู้เรียน มีปัญหาเรื่องทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และหลักภาษา และมีความต้องการด้านแบบเรียน แบบฝึกหัด กิจกรรม และเนื้อหาภาษาไทยที่นำไปใช้ ในการทำงานได้ ด้านผู้สอนและผู้เรียนมีงานวิจัย จำนวนน้อย แต่พบปัญหาและอุปสรรค ของการสนทนาระหว่างผู้สอนและผู้เรียน งานวิจัยด้าน*วิธีสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศ* ส่วนใหญ่เป็นการเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาของผู้เรียน แล้วนำปัญหา ที่พบไปสร้างบทเรียนและเสนอแนวแก้ไขปัญหา งานวิจัยด้าน*หลักสูตรภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ* พบว่า หลักสูตรสามารถพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียนชาวต่างประเทศ ได้ งานวิจัยด้าน*การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*มีจำนวนน้อย แต่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ งานวิจัยด้าน*การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ* พบสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนเรื่องหลักสูตรไม่ชัดเจน ผู้สอนมีจำนวนน้อย เนื้อหา

วิชาภาษาไทยง่ายขึ้นไป และได้เสนอแนะเรื่องการสอนวัฒนธรรมว่าควรนำไปใช้ได้จริง ควรเพิ่มกิจกรรม สื่อการสอน และเวลาเรียน

คำสำคัญ : การสังเคราะห์, ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

This study aimed to synthesize abstracts of studies related to teaching and learning Thai as a foreign language within the period between 1985 and 2015. The target population used in the research was 156 theses/ dissertations and independent studies at the level of master's degree and doctoral degree. Purposive sampling technique was used in selecting theses/ dissertations and independent studies from 14 universities including Srinakharinwirot University, Chulalongkorn University, Silpakorn University, Khon Kaen University, Chiang Mai University, Burapha University, Kasetsart University, Thaksin University, Thammasat University, Chiang Rai Rajabhat University, Rajamangala Thanyaburi University, Ramkhamhaeng University, Dhurakij Pundit University, and Rambhaibarni Rajabhat University. The research instrument was records which summarize the details of studies. The statistical analysis was in frequencies and percentage.

The study results revealed that there were 156 studies related to teaching and learning Thai as a foreign language between 2518 and 2558 and the most studied were concerned with technology and innovation in teaching and learning, at the number of 97 studies, which accounted for 62.17 per cent. 33 studies were concerned with behavioral studies of instructors and learners, accounting for 21.29 per cent. These were followed by 19 studies concerning teaching methodologies of Thai as a foreign language at 12.17 per cent, 4 regarding Thai curriculum studies at 2.56 per cent, and

3 in relation to instruction of Thai as a foreign language at 1.92. The topic which was studied least in the field was the analysis of learning materials of Thai as a foreign language, where only 2 studies were found, accounting for only 1.28 per cent. The studies of testing and assessment in the field of teaching and learning Thai as a foreign language were not found.

Based on the synthesis, it was found that studies concerning technology and innovation in teaching and learning Thai as a foreign language were experimental studies to investigate the efficiency of tools such as lessons, textbooks, manuals, reading materials, exercises, instructional package, all of which were related to language usage, grammar as well as Thai culture. All the tools in the studies were proved efficient. In terms of research related to behavioral studies of instructors and learners, it was found that instructors conducted a small amount of research, had moderate knowledge about the sound system and grammar, and had needs for curriculum development, instructional activities, teaching techniques, testing and assessment, as well as instructional media. Learners, on the other hand, had problems about listening, speaking, reading and writing skills and had needs for learning materials, exercises, activities and content in Thai language which can be used for work. There were only a few studies which were concerned with both instructors and learners. Problems and obstacles during the conversations between instructors and learners were also found. With regard to instruction of Thai as a foreign language, most studies compared Thai with the native language of learners where emerging issues consequently led to implications for lesson planning and recommendations. For curriculum studies of Thai as a foreign language, it was found that the curriculum could help to develop the language skills of foreign learners. In the aspect of studies concerning the analysis of learning materials of Thai as a foreign language, only a few studies were conducted; however, they could be used

as guidelines in teaching and learning Thai as a foreign language. In relation to instruction of Thai as a foreign language, there were issues of undefined curriculum, small number of instructors, and easy content. Moreover, there were suggestions regarding culture in that it should be more applicable to real life. Activities, media, and length of study time should also be enhanced.

Keywords: synthesis, Thai as a foreign language

1. บทนำ

การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในขณะนี้ได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มีการสอนในสถาบันการศึกษาเป็นจำนวนมาก ทั้งสถาบันของรัฐและเอกชน เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นหลักสูตรที่ออกแบบสำหรับชาวต่างประเทศเรียนภาษาไทย อาจเน้นทักษะการใช้ภาษา ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยแทรกวรรณกรรมและวรรณคดีในการเรียนการสอนด้วย

นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาในต่างประเทศได้เปิดสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปด้วย เช่น ในทวีปอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย และทวีปเอเชีย (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2552, น. 108) เป็นต้น เช่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เป็นต้น หากนับสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สอนภาษาไทยขณะนี้ มีจำนวนถึง 30 สถาบัน (วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา, 2549, น. 288) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ปัจจุบันมีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมากในมหาวิทยาลัยอื่นๆ งานวิจัยจึงกระจุกกระจายอยู่ตามสถาบันต่างๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น ผู้วิจัยต้องการสังเคราะห์งานวิจัยทางด้านนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลทางการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และทิศทางของการวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจในการศึกษาวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ และผู้สนใจทิศทางการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3. ขอบเขตของการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ถึง 2558 ทั้งปริญญาโท วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการศึกษา ค้นคว้า แบบอิสระ ซึ่งเป็นงานวิจัยเพื่อขอรับปริญญาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของนิสิตนักศึกษาเท่านั้น ไม่รวมถึงผลงานวิจัยที่นักวิจัย อาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาได้ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาตนเองหรืองานในหน้าที่

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 ซึ่งเป็นปริญญาโท วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการศึกษา ค้นคว้า แบบอิสระ และบรรยายสรุปให้เห็นความสัมพันธ์ของงานวิจัยทั้งหมด โดยใช้คำหลักในการจัดข้อมูลประเภทเดียวกันเป็นหัวข้อเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. หัวข้อหลัก หมายถึง เกณฑ์ในการจัดกลุ่มงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 เป็นด้านต่างๆ มี 6 หัวข้อคือ

- 2.1 ด้านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 2.2 ด้านการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 2.3 ด้านวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 2.4 ด้านการศึกษาและสำรวจพฤติกรรมผู้สอน ผู้เรียน และผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 2.5 ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 2.6 ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. คำหลัก หมายถึง คำ หรือ วลี ที่บ่งชี้ให้รู้ว่างานวิจัยนั้นๆ มีรายละเอียดในเรื่องใดบ้างซึ่งจะทำให้สะดวกในการสังเคราะห์ข้อมูล
4. ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ผู้เรียนเป็นชาวต่างประเทศ ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระหว่าง พ.ศ. 2518– 2558 อันแสดงให้เห็นภาพรวมและความสัมพันธ์ของงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ข้อมูลที่น่ามาศึกษาได้มาจาก บทความย่อปริญาณิพนธ์/วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระของนิสิต/นักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาโทและปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเวียงชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 จำนวนทั้งหมด 156 เรื่อง เครื่องมือสำหรับงานวิจัยเป็นแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของรายงานการวิจัย และส่วนที่เป็นรายละเอียดของงานวิจัย โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. สํารวจและรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องจากปริญญาานิพนธ์/วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ของมหาวิทยาลัย 14 แห่ง ในระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 มาเป็นกลุ่มประชากร จำนวน 156 เรื่อง

2. บันทึกลงและตรวจสอบข้อมูลจากงานวิจัยลงในแบบสรุปลักษณะรายละเอียดของงานวิจัย

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ระหว่างปี พ.ศ.2518 – 2558 จำนวน 156 เรื่อง ประกอบด้วย

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency)และค่าร้อยละ (percentage)

3.2 การวิเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธี

ก. สร้างเกณฑ์จำแนกงานวิจัยเป็นหัวข้อหลักต่างๆ แล้วกำหนดคำหลักและรายละเอียดของคำหลัก

ข. ใช้คำหลักจำแนกงานวิจัยในแต่ละหัวข้อหลัก

ค. คำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (percentage) ของจำนวนงานวิจัยแต่ละหัวข้อหลักตามแหล่งและปีที่ผลิตและลักษณะงานวิจัยที่ได้ในแต่ละคำหลัก

3.3 การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยพิจารณาและหาข้อสรุปในด้านเนื้อหาของผลงานวิจัยตามคำหลักและลักษณะของงานวิจัยที่ได้ในแต่ละคำหลัก

6. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่างานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระหว่าง พ.ศ. 2518 – 2558 จำนวน 156 เรื่อง เป็นปริญญาานิพนธ์และวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ และการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระระดับปริญญาโท จำนวน 156 เรื่อง

ตารางแสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัยจำแนกตามสถาบันที่ผลิตงานวิจัย

สถาบันที่ผลิตงานวิจัย	จำนวน N	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	91	58.33
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3	1.92
มหาวิทยาลัยศิลปากร	5	3.20
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1	0.64
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	43	27.56
มหาวิทยาลัยบูรพา	3	1.92
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3	1.92
มหาวิทยาลัยทักษิณ	1	0.64
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	0.64
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	1	0.64
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1	0.64
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	1	0.64
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1	0.64
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	1	0.64
รวม	156	100

ระดับปริญญาเอก จำนวน 3 เรื่อง ปริญญาโท 3 เรื่อง ปริญญาตรี 1 เรื่อง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 91 เรื่อง มีการผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ. 2554 จำนวนงานวิจัยที่มีการผลิตมากที่สุดเป็นการวิจัยเชิงทดลอง จำนวน 73 เรื่อง กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา จำนวน 125 เรื่อง โดยมีแหล่งที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายแล้วกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย เชื้อชาติของกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวจีนมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยมากที่สุด คือ บทเรียน แบบเรียน หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ คู่มือ สมุดภาพ จำนวน 57 เรื่อง สถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ใช้เปรียบเทียบตัวแปร คือ ค่าทดสอบที (t-test) งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตั้งสมมุติฐานและผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณตามหัวข้อหลัก พบว่า งานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานภาษาต่างประเทศในระหว่างปี พ.ศ. 2518 – 2558 จำนวน 156 เรื่อง มีผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัยทั้งหมด โดยศึกษาหัวข้อหลักตามพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ในด้านต่างๆ เรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

ตารางแสดงจำนวนงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำแนกตามหัวข้อหลักและแหล่งที่ผลิต

ที่.	หัวข้อหลัก	แหล่งที่ผลิตปริญญาโท / วิทยานิพนธ์													รวม	
		มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยศิลปากร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	มหาวิทยาลัยบูรพา	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยทักษิณ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยสุโขทัย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์		มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
1.	การศึกษาหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	-	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	4 (2.56%)
2.	การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2 (1.28%)
3.	วิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	4	-	-	-	13	1	1	-	-	-	-	-	-	-	19 (12.17%)
4.	การศึกษาสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	13	-	-	-	13	1	1	-	1	1	1	-	-	-	31 (19.87%)
5.	เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	72	1	5	-	14	1	1	1	-	-	-	1	-	-	97 (62.17)
6.	สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	-	3 (1.92%)
	รวม	91	3	5	1	43	3	3	1	1	1	1	1	1	1	156 (100%)

จากตารางข้างต้นสามารถอธิบายตามหัวข้อหลักได้ดังนี้

1. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 97 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.17

1.1 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองสร้างบทเรียน หนังสือเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมี 3 ด้าน คือ ด้านการใช้ภาษา ด้านหลักภาษา และด้านอื่นๆ งานวิจัยด้านการใช้ภาษามีจำนวน 44 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.20 เป็นงานวิจัยด้านการใช้ภาษา มีทักษะการฟัง จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ทักษะการพูดหรือการสนทนา จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.69 ทักษะการอ่านมีจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.92 และทักษะการเขียนมีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 งานวิจัยด้านหลักภาษามีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.97 และด้านอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา (ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน) หรือหลักภาษามีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.76 โดยปรากฏผลการวิจัยดังนี้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการฟัง ได้แก่ การสร้างบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยขั้นพื้นฐาน (สุจิรา สิทธิศาสตร์, 2553) การสร้างสื่อประสมฝึกทักษะการฟังที่มีเนื้อหาหลากหลายประเภท (มนัสสินธ์์ กลิ่นกุล, 2554) การสร้างบทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) (นุชจรี สังข์ทอง, 2555) และการสร้างบทเรียนภาษาไทยออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง (วลีรัตน์ วรรณมโนมัย, 2555) งานวิจัยทั้ง 4 เรื่องพบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการพูด ได้แก่ การสร้างบทเรียนหรือแบบเรียนและหาประสิทธิภาพของบทเรียนทั้งที่เป็นรูปสิ่งพิมพ์และรูปคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การพูดคำไทยในชีวิตประจำวันด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัส (ชาลี ศรีพุทธาธรรม, 2548) หรือเรื่องการสนทนาภาษาไทยกับผู้เรียนที่เป็นชาวจีน (ฟาเฉิน เหลียง, 2556) ชาวکمพูชา (มะลิ ชินพททวิชงค์, 2556) ชาวต่างชาติ งานวิจัยทุกเรื่องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการอ่าน ได้แก่ การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง แบบหัดอ่านภาษาไทย (ธนพร บัตต์จตุรัส, 2552) แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย (เปรมฤดี จรรย์นันท์จิต, 2554) และหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น (ทัตสวรรค์ ณ พิกุล, 2551) งานวิจัยทุกเรื่องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการเขียน มีงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบเรียน เรื่องการเขียนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวเกาหลี (ฮานู ลี, 2520) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแบบเรียน แล้วจึงนำไปปรับปรุงแบบเรียน และได้แบบเรียนที่มีคุณภาพนำไปใช้กับผู้เรียน

ได้และบทเรียนเรื่องการเขียนคำควบกล้ำให้นักศึกษาจีน (อภิญา ปานชา, 2557) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เช่นเดียวกัน

งานวิจัยด้านหลักภาษาในรูปแบบบทเรียนหรือแบบเรียนที่เป็นรูปเล่มหรือในรูปของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย จะมีเนื้อหาต่างๆ กัน เช่นเรื่อง คำลักษณนาม (วิไลพร จินเมือง, 2545) ประโยคเพื่อการสื่อสาร (ทิพาพร ดิสสร, 2552) การอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทย (ภู ไม้เหลียน, 2555) ตัวสะกด (มาลินี ณ นคร, 2553) หลักการอ่านและการเขียนภาษาไทย (ณัฐนรินทร์ เมธาวุฒินันท์ ภาณุภัทร ชนวัฒน์, 2554) คำพ้องเสียง (ฤดี กมลสวัสดิ์, 2554) คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (กรรณิการ์ ก้อนดง, 2556) คำวิเศษณ์ (สนวรรณ ปิยะบรรณันท์, 2556) คำประสม (อมรรัตน์ โชคสุนทรสุทธิ, 2556) รูปและหน่วยเสียงพยัญชนะไทย (ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์, 2555) และคู่มือคำราชาศัพท์ (นี ถัง, 2555) งานวิจัยทุกเล่มมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศได้ทั้งสิ้น

งานวิจัยด้านอื่นๆที่มีเนื้อหาไม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาหรือหลักภาษา ผู้วิจัยได้สร้าง บทเรียน แบบเรียน สมุดภาพ หรือหนังสือเรียน หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีเนื้อหาแตกต่างกันไป เช่น เรื่องคำศัพท์ภาษาไทย (กัลยา มงคลชนะชัย, 2548) เรื่องเตรียมความพร้อมทางภาษา (สุกัญญา ศุภพลกิจ, 2551) เรื่องภาษาไทยธุรกิจ (อิมอิรา อ่อนคำ, 2553) เรื่องภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจ (Ong Ji In, 2555) เมื่อนำไป ทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ พบว่ามีประสิทธิภาพทุกเรื่อง

1.2 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองสร้างหรือการใช้แบบฝึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในด้านการใช้ภาษามี 3 ทักษะ คือทักษะการฟัง ทักษะ การอ่าน ทักษะการเขียน และด้านหลักภาษา จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.38 เป็น งานวิจัยเรื่องทักษะการฟัง จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ทักษะการอ่าน จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.05 และทักษะการเขียน จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 ด้านหลักภาษาจำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.20 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการฟังมีด้านการสร้างและพัฒนาแบบฝึก และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกในรูปของหนังสือ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฟังภาษาไทยเพื่อการ สื่อสารโดยวิธีธรรมชาติตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) (สุชาติ ฐสรานนท์, 2554) การฟังข่าวสั้น (นันทมนัส เลิศจรุงจิต, 2555) ฟังเสียงวรรณยุกต์

ภาษาไทยออนไลน์ (Tuan Fong Sheng, 2555) หรือการฟังภาษาไทยเบื้องต้นโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย งานวิจัยทุกเรื่องมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้และกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการฟังมากขึ้น

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการอ่าน เช่น การสร้างและพัฒนาแบบฝึกและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวัน นิทานพื้นบ้าน (เปรมฤดี จรรย์ยานันทจิต, 2554) นิทานสุภาษิต (วรรัตน์ ขอเซวี, 2556) และจากเรื่องสั้น (วันวิสาข์ พิมจินดา, 2556) นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ (กฤษณา สุภาพักตร์, 2551) ออกเสียงพยัญชนะ สระ และตัวสะกดที่ยากสำหรับชาวจีน ออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับชาวจีน (สมศรี วรประเสริฐศิลป์, 2552) ออกเสียงอักษรนำสำหรับชาวจีน (ถาน ก้ว หมิง, 2554) ออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยที่เป็นปัญหาสำหรับชาวเวียดนาม (วุ ธิ กิม อวันท์, 2553) และการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับชาวญี่ปุ่น ทั้งแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความและการอ่านออกเสียง (เอกนรี แร่งสูงเนิน, 2557) เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการเขียน ได้แก่ การสร้างแบบฝึกและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การเขียนสะกดคำ การเขียนสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูป (ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา, 2551) การเขียนตัวสะกดมาตรา กก กต กบ (คำขวัญ ชูเอียด, 2554) เมื่อนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองและหาประสิทธิภาพแล้วพบว่า เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผู้เรียนมีความก้าวหน้าในทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น

งานวิจัยด้านหลักภาษา เช่น การสร้างแบบฝึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะกดด้วยอักษรเสียงต่ำกับสระเสียงยาว (ศิริภัสสร พิมพิรัตน์, 2553) การผันวรรณยุกต์ (สิริกิร จิเจริญ, 2554) การสะกดการ์นต์คำไทยที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (สไปศักดิ์ คุรุธัช, 2556) การอ่านอักษรย่อจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (Qi Yan Wu, 2556) และการเพิ่มพูนคำศัพท์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ (กิตติคุณ ม่วงทา, 2556) งานวิจัยทุกเรื่องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

1.3 งานวิจัยที่ศึกษาทดลอง สร้าง ใช้ หรือ พัฒนาบทเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรม สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.25 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ในงานวิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เรื่องการทำบุญ (นิตยา วิจาเรนนท์, 2551) เรื่องความรู้เบื้องต้น เรื่องศิลปะไทย (เล เจิ่น หมาก ขาย, 2553) เรื่องวิถีชีวิตไทย (ณัฐวดี สภาพรต, 2553) เรื่องการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยจากสำนวนไทย (เกษสิริรักษ์ นิตยสุทธิ, 2554) เรื่องดอกไม้ไทย (ศศิธร มัดซีโมโตะ, 2554) เรื่องวัฒนธรรมไทย 4 ภาค (Chen Xi Er, 2555) เรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (สินีนาด ราชชมภู, 2556) เรื่องโขน (ชนิดา หอวัฒนพิบูลย์, 2557) เรื่องวัฒนธรรมไทยที่สะท้อนจากวรรณกรรมไทย (Chao Peng, 2557) เรื่องข่าวกับวิถีชีวิตไทย (พราว พาหอม, 2557) เรื่องประเพณีไทยอีสาน (กัณฑการ อุทธิยา, 2558) เรื่องมงคลนามกับความเชื่อของคนไทย (ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์, 2558) เรื่องการเสริมประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมไทย (จรรยาวรรณ เทพศรีเมือง, 2554) และเรื่องการเมืองการปกครองของประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Jeong Mi-Kyong, 2558) เมื่อนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองกับผู้เรียนชาวต่างประเทศแล้ว พบว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทุกเล่ม

1.4 งานวิจัยที่ศึกษาทดลอง การสร้าง หรือการใช้ชุดการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศมี 3 ด้าน คือ ด้านการใช้ภาษา ด้านหลักภาษา และด้านวัฒนธรรม จำนวน 12 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.69 เป็นงานวิจัยด้านการใช้ภาษา ทักษะการพูดและการสนทนา จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 ทักษะการอ่าน จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.92 ด้านหลักภาษา จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.92 และด้านวัฒนธรรม จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 โดยปรากฏผลการวิจัยดังนี้

งานวิจัยด้านการใช้ภาษา ทักษะการพูดและการสนทนา มีงานวิจัยที่สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมและการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงาน (ฐิติมา งามโชคสมุทร, 2555) ชุดการสอนทั้ง 2 เรื่อง เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในทักษะการพูดมากขึ้น

งานวิจัยด้านการใช้ภาษาทักษะการอ่าน เช่น การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R (วรภรณ์ สัตบุตร์, 2554) และแผนการจัดการเรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความและวัฒนธรรมโดยใช้นิทานพื้นบ้าน (อัญชลี ทำทอง, 2554) และการอ่านหนังสือพิมพ์ (Xiang Xiaoyan, 2556) เมื่อนำชุดการสอนทักษะการอ่านไปทดลอง พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้และกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการใช้ชุดการสอนสูงกว่าการใช้ชุดการสอน

งานวิจัยด้านหลักภาษา ได้แก่ การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาว (ประภัสสร เกตุจันทร์, 2551) เรื่องคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นและการแต่งประโยคสำหรับภิกษุชาวต่างชาติ (เสาวภา นิสภโกมล, 2553) (บุษกร เผ่าศรีเจริญ, 2554) เมื่อนำชุดการสอนไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ กลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการเรียนหลักภาษาเพิ่มขึ้น

งานวิจัยด้านวัฒนธรรมไทย ได้แก่ การได้สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวันสำคัญของไทย (เงิน เกิม ตู, 2552) การละเล่นของเด็กไทย (ธัญรัตน์ พูลสวัสดิ์, 2554) นำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ (ประสิทธิ์ชัย สำเภาทอง, 2555) และวิถีชีวิตไทยของชาวสมุทรสงครามและสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยเพิ่มขึ้น

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษาและสำรวจพฤติกรรมของผู้สอน ผู้เรียน และผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัย จำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.15 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักมีดังนี้

2.1.พฤติกรรมของผู้สอน มีรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาและสำรวจวิธีการสอน (วัชริน นนทวาสี, 2552) การทดลองวิธีสอน การวัดผลและประเมินผล ความต้องการการนิเทศและการฝึกอบรมของผู้สอน (อัจฉริยา เพ็ชรอินทร์, 2555) มีงานวิจัยด้านนี้ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผู้สอนมีความรู้เบื้องต้นทางภาษาศาสตร์ด้านระบบเสียงและระบบไวยากรณ์ปานกลาง แต่นำความรู้ทางภาษาศาสตร์ไปใช้ในระดับตีพิมพ์ มีความต้องการการนิเทศการสอน รายวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยในระดับปานกลาง โดยต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเทคนิควิธีสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

2.2 พฤติกรรมของผู้เรียน จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษา สํารวจ ทดลอง วิเคราะห์ลักษณะการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยจำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.30 เป็นงานวิจัยด้านต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ด้านลักษณะการใช้ภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ความสามารถในการใช้ภาษาของนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 (ชนิกา คำพุฒ, 2542) จะเป็นทักษะการพูด การเขียน การฟัง และการอ่าน ส่วนชั้นปีที่ 2 จะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้านนักศึกษานานาชาติจะเลือกใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทยมากที่สุดกับเพื่อนคนไทย กับอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ แต่จะใช้ภาษาไทยกับผู้ให้บริการคนไทย มีวิธีการเรียนโดยเน้นทักษะการพูดเป็นส่วนใหญ่ และวิธีการเรียนภาษาไทยไม่มีผลต่อเครือข่ายทางการติดต่อสื่อสาร ส่วนความสามารถด้านความรู้ความเข้าใจต่อสัญลักษณ์ในวรรณกรรม ในการอ่านตีความยังต้องปรับปรุง และเมื่อผู้วิจัยได้สอนขั้นตอนการอ่านตีความแล้วผู้เรียนมีความสามารถอยู่ในระดับตีพิมพ์ (เสาวลักษณ์ สุวรรณทัต, 2556)

2.2.2 ด้านความต้องการ เจตคติ และความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติ จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.20 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่เป็นพนักงานต้องการอบรมการสอนภาษาไทยในระดับกลางที่สามารถพูดคุยสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (กนกกาญจน์ จันทร์อยู่, 2554) โดยเรียนกับวิทยากรชาวไทยในโรงเรียนสอนภาษาไทย ถ้าเรียนระดับต้นต้องการเรียน 45 – 50 ชั่วโมง ระดับกลางและสูงต้องการเรียนมากกว่า 90 ชั่วโมง เรียนในช่วงเวลาหลังเลิกงานเรียนวันละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน เนื้อหาที่ต้องการฝึกอบรม คือ ด้านการทำงาน วิธีพูดคุย ได้ต่อบกับวิทยากร ส่วนผู้เรียนชาวญี่ปุ่นที่ไม่ใช่พนักงาน มีเจตคติในระดับดี

ต่อต้านเนื้อหาภาษาไทย มีความต้องการเรียนภาษาไทยสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง กับผู้เรียนจำนวน 3 – 5 คน โดยเรียนสนทนาภาษาไทย หลักภาษา และวัฒนธรรมไทย ชอบทำกิจกรรมกลุ่ม ต้องการสื่อการสอนที่เป็นรูปภาพ ภาพยนตร์ เทป แบบเรียนที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น มีแบบฝึกหัด และเรียนกับครูที่มีความรู้ภาษาไทย และภาษาญี่ปุ่น ส่วนความต้องการและแรงจูงใจของผู้เรียนที่เป็นครูชาวต่างประเทศ (โสภิตา สุขช่วย ทองบุญ, 2555) คือ ต้องการสื่อสารในชีวิตประจำวันระดับต้นได้ ต้องการเรียนแบบมีชั้นเรียน มีเวลาเรียนประมาณ 60 – 240 ชั่วโมง เรียนกับครูชาวไทยที่มีประสบการณ์ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้านหลักสูตรควรมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน มีกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย มีการทดสอบวัดระดับความรู้ก่อนเรียน ด้านแรงจูงใจที่สำคัญ คือ ความจำเป็นในการใช้ภาษา ส่วนชาวพม่ามีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษาไทยในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาไทย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อและอุปกรณ์การสอน และด้านวิธีการเรียนการสอนตามลำดับ

2.2.3 ด้านลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 โดยปรากฏผลการวิจัย (วรพงศ์ ไชยฤกษ์, 2549) ดังนี้

ผู้เรียนที่เป็นชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบเปิดตัว แต่ผู้เรียนที่เป็นชาวตะวันออกมีลักษณะชอบเก็บตัว ชอบทำงานตามลำพัง และผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสที่แสดงว่าถนัดใช้ตาในการเรียนรู้เหมือนกัน ด้านกลวิธีการเรียนรู้ ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มจะใช้กลวิธีทางสังคม กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทนบ่อยมากเช่นเดียวกัน

ด้านลีลาการเรียนรู้ ผู้เรียนชาวต่างประเทศมีลีลาการเรียนรู้จากมากไปหาน้อย คือ แบบมีส่วนร่วม แบบร่วมมือ แบบอิสระ แบบพึ่งพา แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยง

ชาวต่างชาติที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้กลวิธีการเรียนบ่อยกว่าชาวต่างชาติที่พูดภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่มใช้จากมากไปหาน้อย คือ กลวิธีแก้ปัญหา กลวิธีทดแทน และกลวิธีกรำ

ในการเรียนรู้วัฒนธรรมผู้เรียนชาวต่างประเทศที่ A.U.A. Language Center กรุงเทพมหานคร และที่โรงเรียนสอนภาษาไทยนิสา มีการรับรู้วัฒนธรรมไทยในระดับที่ดี เพราะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้หลายประการ เช่น มีเพื่อนเป็นคนไทย เวลาเรียน แรงจูงใจ ประสบการณ์จริง แหล่งเรียนรู้ และการพบเห็นวัฒนธรรมในประเทศไทยมาก่อน และข้อบกพร่องที่พบ คือ ทักษะการเขียน การพูดให้ถูกเสียงวรรณยุกต์ และปัญหาในการรับรู้วัฒนธรรม คือ ความเข้าใจผิดในวัฒนธรรมไทยที่เกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม

2.2.4 ด้านลักษณะปัญหา ข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.33 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผู้เรียนชาวจีนมีข้อบกพร่องในการออกเสียงด้านพยัญชนะ สระ การใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ ในการเขียนมีข้อบกพร่องด้านการเขียนพยัญชนะต้นผิด เขียนสระสั้น – ยาว สลับกัน การใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมายและหน้าที่ ใช้คำเกิน ใช้คำขาด เรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง และการใช้สำนวนไทยไม่ถูกต้อง (กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย, 2553) ส่วนนักศึกษาเวียดนามมีข้อบกพร่อง เรื่องทักษะการเขียน การสะกดการันต์ การใช้คำ การใช้ประโยค และการใช้วรรคตอน (พาน จงบิณฑ์, 2552)

เกี่ยวกับรูปแบบของการเขียนเรียงความ พบข้อบกพร่องของนักศึกษาจีน 7 ประเด็น คือ รูปแบบ การใช้ถ้อยคำสำนวน การลำดับความ การขยายความผิด ความรู้ในเรื่องที่เขียน และเอกภาพของเรื่อง (ฉุนฟาง ไป๋, 2555)

ผู้เรียนชาวญี่ปุ่น มีปัญหาในการจำแนกเสียงและออกเสียงพยัญชนะนาสิก /ŋ/, n, m / ดังนี้ เสียง /m/ มีปัญหาน้อย แต่เสียง /ŋ/ และ /n/ มีแนวโน้มที่จะมีความสับสน ส่วนเรื่องการออกเสียงวรรณยุกต์ เมื่อผู้วิจัยได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงโดยใช้สัทอักษร ปรากฏว่ากลุ่มทดลองออกเสียงได้ถูกต้องและมีความก้าวหน้ามากกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยวิธีออกเสียงซ้ำๆ ตามครู (ชิเกะยะ ฮาทาเคะยามะ, 2554)

2.2.5 ด้านลักษณะปัญหา ข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาด เกี่ยวกับหลักภาษาของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.20 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผู้เรียนที่เป็นชาวจีนมีปัญหาเกี่ยวกับหลักภาษาหลายเรื่อง ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการเรียงลำดับคำขยายนามทั้งคำขยายแบบเดี่ยวและแบบสองคำซึ่งมีสาเหตุมาจากภาษาแม่และการรับรู้ภาษาเป้าหมายที่จำกัด (จ้าว เฉียน, 2555) ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้ประโยคคำถามพบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ ด้านการสื่อสาร และด้านการใช้ประโยค ในประเด็นนี้ผู้วิจัยได้เสนอแนวการจัดการเรียนการสอนด้วย (เย่ หลู, 2555) ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้นามวลี พบ 6 ลักษณะคือ การใช้คำผิด การใช้คำไม่ครบถ้วนในบริบท การลำดับคำผิด การใช้คำฟุ่มเฟือย การสะกดคำไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี และการใช้อนุภาคยคุณศัพท์ไม่ถูกต้อง และยังพบข้อผิดพลาดในปัจจุบันด้าน วัย ขนชั้นทางสังคม ความสัมพันธ์ทางสังคม กาลเทศะ เรื่องที่พูด และการใช้ประเภคำนามบุรุษสรรพนาม (Li Chumxiao, 2555)

ผู้เรียนที่เป็นชาวเกาหลีระดับต้น กลาง และสูง พบข้อผิดพลาดด้านการใช้ประโยคภาษาไทยในเรื่อง คำ โครงสร้างประโยคปฏิเสธ ความผิดพลาดนี้มีสาเหตุมาจากการแทรกแซงของภาษาแม่โดยนำโครงสร้างของภาษาเกาหลีมาใช้ในประโยคภาษาไทย สำหรับผู้เรียนระดับต้น ส่วนผู้เรียนระดับกลางและระดับสูงพบสาเหตุมาจากพัฒนาการภาษายังไม่สมบูรณ์ อันเนื่องมาจากความสับสนหรือการละเมิดกฎเกณฑ์หรือสรุปกฎเกณฑ์ทางภาษาไทยผิด (ณัชชา เงินธรรม, 2557)

2.3 พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษา การสำรวจปัญหา และความคิดเห็นจากผู้สอนและผู้เรียนเพื่อนำมาเป็นแนวทางแก้ไข และศึกษาพัฒนาการเรียนการสอน มีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.29 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

เกี่ยวกับกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์เจ้าของภาษาและผู้เรียนชาวจีนในการเรียนสอนภาษาไทย (หยก นาปรัง, 2554) โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์ พบว่าการใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม กลวิธีปรับปฏิสัมพันธ์ และกลวิธีปฏิสัมพันธ์วจนภาษาและอวัจนภาษา ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คือ ผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ หรือไม่มีพื้นฐานภาษาไทย ผู้สอนพูดเร็วมาก โครงสร้างของทั้ง 2 ภาษาแตกต่างกัน

เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการสร้างเว็บเพจเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย ในประเทศจีน ผู้สอนและผู้เรียนมีความเห็นว่า เว็บเพจประกอบไปด้วยองค์ประกอบของเนื้อหาภาษาไทยและวิธีนำเสนอเนื้อหา และต้องการเรื่องประโยคที่ใช้ประจำวันบนเว็บสามารถออกเสียงได้ และเรียนอักษรบนเว็บเพจแบบมีเสียง

3. หัวข้อหลักด้านวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยจำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.17 ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลัก มีดังนี้

3.1 งานวิจัยที่เปรียบเทียบเนื้อหาภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศเพื่อการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติ จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยที่เปรียบเทียบเนื้อหาภาษาไทยกับภาษาต่างประเทศเพื่อการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศในด้านระบบหน่วยเสียงมี 2 เรื่อง คือ ระบบหน่วยเสียงของภาษาไทยและภาษาเกาหลี (ชูเคียง แบ, 2538) และภาษาไทยกับภาษาเวียดนาม (เหงียน มาย เพ็อง, 2552) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำเสียงที่เป็นปัญหาไปสร้างบทเรียนตัวอย่างที่แสดงหลักการและแนวการสอน อีก 2 เรื่องเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบขยายแสดงเวลาและสถานที่ระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน และเปรียบเทียบคำเสริมน้ำเสียงระหว่างภาษาไทยกับภาษาจีน เช่นกัน หลังจากนั้นได้เสนอแนะแนวการสอนเนื้อหาหลักภาษาทั้ง 2 เรื่องนี้

3.2 งานวิจัยที่นำเสนอวิธีสอนภาษาไทยหรือเทคนิควิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศรูปแบบต่างๆ มีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.76 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยที่นำเสนอวิธีสอนหรือเทคนิควิธีสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่พบมีดังนี้

การใช้เทคนิคแม่แบบในการอ่านภาษาไทย (ปิยนันต์ คล้ายจันทร์, 2547) การสอนการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ 5 ชั้นตอน (ลู เซ็ง, 2553) การสอนแบบเอสคิวไฟร์อาร์ การใช้เทคนิค 5 ดับบลิว 1 เอช (เต็งเทา ลู, 2555) การเรียนคำศัพท์โดยใช้เพลง/เกม (นำ เหริน ปิน, 2556) การเรียนหลักภาษาโดยใช้เกม (เหวียน ถี หลือ อี้, 2556) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมุติในการฟัง (อินธิรา จุลภมรศรี, 2556) การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง –พูด

(ปิธัญญ์ จมูศรี, 2556) และความเข้าใจวัฒนธรรมไทยวิธีสอนหรือเทคนิควิธีสอนดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น

3.3 งานวิจัยที่นำเสนอวิธีสอนหรือเทคนิควิธีการสอนด้านภาษาและด้านวัฒนธรรมไทย มีจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.84 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนด้านภาษาโดยใช้ข้อมูลในการสื่อสารในสังคมไทยจากบทสนทนาในหนังสือ นวนิยาย เช่น การใช้คำสรรพนาม คำลงท้าย คำช่วยแสดงความรู้สึก การใช้ภาษาตามลักษณะ ตามวัย เพศ เรื่อง กาลเทศะ ภาษาที่ใช้จะสะท้อนวัฒนธรรมและค่านิยมของสังคมด้วย ใช้ข้อมูลจากภาพยนตร์ที่แสดงอวัจนภาษาในการสื่อสาร (สุประวีณ์ แสงอรุณเฉลิมสุข, 2551) จากวรรณคดี จากนิตยสารไทย และจากนิทาน ข้อมูลต่างๆที่ได้ศึกษาผู้วิจัยได้นำไปสร้างแนวการสอนการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสังคมสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศและพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

4. หัวข้อหลักด้านการศึกษาลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักจะมีเนื้อหางานวิจัยที่ศึกษาดลองสร้างลักสูตร การประเมินลักสูตร มีงานวิจัยจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

การพัฒนาลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ และศึกษาความสามารถหรือเสริมสร้างสมรรถนะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเมื่อเรียนจบลักสูตรจำนวน 4 เรื่อง (สมปอง ศรีวิชัย, 2545) (วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา, 2549) (วนิดา กริฟพิท, 2554) (ภาสพงศ์ ผิวพอใช้, 2555) ผู้วิจัยสร้างลักสูตรโดยวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนหรือสร้างลักสูตรตามขั้นตอนที่กำหนดแล้วนำไปใช้กับชาวต่างประเทศ พบว่าได้ลักสูตรที่มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างประเทศได้

5. หัวข้อหลักด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักจะมีเนื้อหางานวิจัยที่ศึกษา สสำรวจ ความคิดเห็นของผู้สอน ผู้เรียนด้านการใช้ลักสูตร วิธีการสอน การวัดและประเมินผล มีงานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.92 โดยปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

สภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่ (นิรนาถ กล้าคลัง, 2540) พบว่าลักสูตรไม่ชัดเจน กระบวนการเรียน

การสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและใช้สื่อประกอบการสอน จำนวนครูมีน้อย ครูจึงต้องเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีปฏิบัติในสังคมไทย การวัดและประเมินผลพอสมควร การจัดการนิเทศและการจัดสรรงบประมาณ ผู้บริหารและครูเห็นว่ามีปัญหาค่อนข้างน้อย การนิเทศได้มีการจัดการภายในอย่างไม่เป็นทางการ การจัดการเรียนการสอนจะได้รับอิสระอย่างเต็มที่

สภาพปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย พบปัญหาเรื่องการออกเสียง การเรียงคำให้เป็นประโยค วิธีก๊อคือเนื้อหาไม่ควร่ง่ายเกินไปควรสอนการสร้างประโยค การสนทนามากขึ้น ครูช่วยแก้ไขการออกเสียง ควรสอนวัฒนธรรมที่นำไปใช้ได้จริง จัดโอกาสให้พูดในสถานการณ์จริง และอยากให้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น

สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร (น้องรัก แซ่แต้, 2555) ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการวางแผน การจัดการ และภาวะผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ความคิดเห็นของครูในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวางแผน การจัดการ และภาวะผู้นำ เมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 3 ด้าน เมื่อจำแนกตามเพศ เชื้อชาติ (ญี่ปุ่น จีน) และระดับชั้นเรียน (ชั้นต้น - กลาง - สูง) โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

6. หัวข้อหลักด้านการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ลักษณะงานวิจัยที่ปรากฏในหัวข้อหลักจะมีเนื้อหางานวิจัยที่วิเคราะห์แบบเรียนด้านคำศัพท์ การใช้ภาษา โครงสร้างภาษา และด้านวัฒนธรรม มีงานวิจัยจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 โดยปรากฏผลการวิจัยดังนี้

การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย 2 เรื่อง คือ แบบเรียนชุด A.U.A. Language Center Course. (อัมพร พงษธา, 2518) ซึ่งเป็นหนังสือที่มีการสอนเสียง คำศัพท์ การอธิบาย คำศัพท์ คำศัพท์จะเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมและไวยากรณ์ ด้านไวยากรณ์ จะสอนระดับภาษาพูดและแบบสร้างสำหรับการพูด การสอนเสียงมีการฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ เช่น เสียงหยุด อโฆชะ ธนิต สิลิต และมีกรวิเคราะห์เนื้อหาทางวัฒนธรรมอีกด้วย เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นความรู้ทางไวยากรณ์ ด้านเสียง

คำ ประโยค และวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพบว่าเป็นแบบนิรนัย และอธิบายโดยใช้ภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างภาษาไทยและมีการใช้ศัพท์กรำกับพร้อมทั้งคำแปลภาษาอังกฤษด้วย

7. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ในระหว่างปี พ.ศ.2518-2558 ครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจบางประการที่ควรนำมาพิจารณา คือ

1. หัวข้อหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอน มีงานวิจัยมากที่สุดจำนวน 97 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.17 ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1.1 งานวิจัยที่ศึกษาทดลองสร้างบทเรียน หนังสือเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จำนวน 44 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.20 แบ่งเป็นงานวิจัย 3 ด้าน คือด้านการใช้ภาษา ด้านหลักภาษา และด้านอื่นๆ งานวิจัยทั้ง 3 ด้าน มีผลการวิจัยที่น่าสนใจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทุกเล่ม เพราะงานวิจัยหลายเล่มเป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ผู้วิจัยได้ใช้สร้างบทเรียน หนังสือเรียน แบบเรียน คู่มือครู หนังสืออ่านประกอบที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่ายเพื่อพัฒนาการฟัง บทเรียนที่เป็นสื่อประสมฝึกทักษะการฟัง บทเรียนมัลติมีเดียตามแนวคิดของวิลเลียม ลิตเติลวูด (William Littlewood) บทเรียนภาษาไทยออนไลน์ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือบทเรียนในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์ ล้วนเป็นนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสนใจช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศได้

งานวิจัยเหล่านี้ล้วนเป็นงานวิจัยประเภททดลองเครื่องมือ ซึ่งได้รับการประเมินทั้งจากผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และการประเมินตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงทดลอง ทำให้ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ทั้งสิ้น ทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำเครื่องมือเหล่านี้ไปเป็นแนวทางในการเรียนการสอนต่อไป

ยังมีงานวิจัยเชิงทดลองสร้างเครื่องมือประเภทบทเรียนฯ ที่มีเนื้อหาด้านอื่นๆ คือ ไม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาหลักภาษาโดยตรง เช่น เรื่องคำศัพท์ภาษาไทย ภาษาไทยธุรกิจ ภาษาไทยสำหรับนักธุรกิจ ซึ่งนับเป็นการนำภาษาไทยไปใช้ในวงการอาชีพอื่นอย่างเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น

1.2 งานวิจัยที่ศึกษาทดลอง สร้าง หรือการใช้แบบฝึก ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ จำนวน 24 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 15.38 มีงานวิจัย 2 ด้านคือ ด้านการใช้ภาษา และด้านหลักภาษา ด้านการใช้ภาษาเป็นทักษะการฟัง การอ่าน (อ่านจับใจความ และอ่านออกเสียง) และการเขียน ด้านการฟังและการอ่านผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกโดยมีเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น การฟังข่าวสั้น ฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ทั้งในรูปของหนังสือ หรือรูปสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบฝึกที่มีเนื้อหาหลากหลายเช่นกัน ด้านการอ่านออกเสียงจะเน้นเรื่องเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวจีน ชาวเวียดนาม ชาวญี่ปุ่น เช่นเดียวกับด้านการเขียนจะเน้นเรื่อง การเขียนที่เป็นปัญหา เช่น การเขียนสะกดคำ การเขียนสระลดรูป การเขียนตัวสะกด ด้านหลักภาษา จะมีเรื่อง การสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาว การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต การอ่าน อักษรย่อ การเพิ่มพูนวงศัพท์ เป็นต้น งานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง สร้างแบบฝึกทั้งหมด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ทุกเล่ม และกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น น่าจะมีสาเหตุมาจาก ด้านเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำมาเสริมแบบฝึก คือเป็นเนื้อหาที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ และเป็นประโยชน์โดยตรง โดยเฉพาะเนื้อหาที่แตกต่างระหว่างภาษาแม่ และภาษาเป้าหมายที่ผู้วิจัยเลือกมาสร้างแบบฝึก และเป็นแบบฝึกที่ได้รับความสนใจและตั้งใจผู้เรียน โดยมีภาพประกอบ (วุฒิชัย อ้วนทรัพย์, 2553) (พรรัตน์ ธีระนันท์, 2554) เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก (ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ, 2556) มีความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้เรียน (มูร้อต มูเซอ, 2554) เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ(สมศรี วรประเสริฐศิลป์, 2552) ว่าแบบฝึกสามารถช่วยเสริมทักษะและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 งานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง สร้างบทเรียน หนังสือเรียน แบบเรียน คู่มือ หนังสืออ่านประกอบ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีจำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.25 เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศย่อมต้องเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเข้าใจวัฒนธรรมไทยก็จะทำให้เข้าใจวิถีคิด การกระทำ ตลอดจนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารของ

คนไทยด้วย จึงมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมไทยในรูปของการสร้างสื่อที่เป็นบทเรียน หนังสือเรียน แบบเรียน คู่มือ หรือหนังสืออ่านประกอบ โดยมีเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย เช่น เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะไทย วิถีชีวิตไทย การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ความเชื่อ การปกครองไทย เป็นต้น และงานวิจัยทุกเรื่องมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ เพราะเรื่องวัฒนธรรม เป็นเรื่องที่น่าสนใจและอาจแปลกใหม่ สำหรับชาวต่างประเทศถือเป็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับของชาติผู้เรียน การเรียนวัฒนธรรมไทยทำให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนในด้านการสื่อความหมายได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมและสังคมไทย ซึ่งทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการศึกษาวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการใช้ภาษา (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2546)

1.4 งานวิจัยที่ศึกษา ทดลอง การสร้างหรือการใช้ชุดการสอน มีจำนวน 12 เรื่อง คือเป็นร้อยละ 7.69 มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ 3 ด้าน คือ ด้านการใช้ภาษา ด้านหลักภาษา และด้านวัฒนธรรม ด้านการใช้ภาษาเป็นชุดการสอนเรื่องทักษะการพูด การสนทนา ทักษะการอ่าน ผู้วิจัยใช้เทคนิค SQ3R และแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนิทานพื้นบ้าน การอ่านหนังสือพิมพ์ ด้านหลักภาษา เป็นชุดการสอนเกี่ยวกับ การสะกดคำ คำศัพท์ภาษาไทย การแต่งประโยค ด้านวัฒนธรรมไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ศาสนา วิถีชีวิต งานวิจัยทุกเรื่องทั้งด้านการใช้ภาษา หลักภาษา และวัฒนธรรม เมื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยเพิ่มขึ้น ชุดการสอนเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศได้ ทั้งนี้ เป็นเพราะชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปทดลองนั้น ถือว่าเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม โดยอาศัยระบบบูรณาการสื่อหลายอย่างเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อเหล่านี้และเกิดการเรียนรู้มีพัฒนาการเรียนภาษาไทยมากขึ้นตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. หัวข้อหลักด้านการศึกษา สํารวจ พฤติกรรมของผู้สอน ผู้เรียน ผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยจำนวน 33 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.15 ลักษณะงานวิจัยแบ่งได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมของผู้สอน มีงานวิจัยเพียง 2 เรื่อง เป็นการศึกษาสำรวจพฤติกรรมผู้สอน พบว่า ผู้สอนมีความรู้ด้านระบบเสียง และระบบไวยากรณ์ในระดับปานกลาง มีความต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิควิธีสอน การวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยในประเด็นนี้ อาจหาข้อสรุปที่มั่นใจไม่ได้ เพราะไม่มีผลงานในลักษณะเดียวกันมาสนับสนุน จึงอาจเห็นภาพที่ไม่ชัดเจนนัก

2.2 พฤติกรรมของผู้เรียน มีงานวิจัยจำนวน 27 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.30 แบ่งเป็นงานวิจัยด้านการใช้ภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนที่เป็นชาวจีนจะมีความสามารถในด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ผู้เรียนที่เป็นนักศึกษานานาชาติ มักจะใช้ภาษาอังกฤษปนภาษาไทยกับเพื่อน อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ และใช้ภาษาไทยกับผู้ให้บริการคนไทย น่าจะเป็นเพราะคิดว่าผู้บริการคนไทยมีความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย วิธีการเรียน มักจะเน้นทักษะการพูดเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นทักษะที่ใช้สื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ความสามารถด้านความเข้าใจการอ่านตีความสัญลักษณ์ในวรรณกรรม จัดเป็นเรื่องยากสำหรับชาวต่างชาติ เพราะการอ่านวรรณกรรมให้เข้าใจต้องมีบริบทอื่นมาประกอบ ซึ่งนอกเหนือไปจากความเข้าใจศัพท์ เช่น บริบทด้านวัฒนธรรมไทย หรือสังคมไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่สั่งสมกันมานาน หรือผู้เรียนอาจต้องใช้หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบที่เขียนอย่างมีขั้นตอน อ่านง่าย ประกอบการอ่านวรรณกรรมเหล่านั้น

ด้านความต้องการ เจตคติ ความพึงพอใจของผู้เรียน จะมีผู้เรียนชาวต่างประเทศ 3 กลุ่ม คือ เป็นนักศึกษา เป็นบุคคลทั่วไป และเป็นครู ทั้ง 3 กลุ่ม มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และมีความต้องการในด้าน จำนวนชั่วโมงที่เรียน จำนวนวันที่เรียน ช่วงวันเวลาที่เรียน แบบเรียน แบบฝึกหัด กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สื่อการสอน และเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน หรือนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ส่วนครูผู้สอนต้องการครูชาวไทยที่มีประสบการณ์การสอน และสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษหรือภาษาแม่ของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ กล่าวว่าการรู้ภาษาแม่ของผู้เรียนหรือภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้สอนและผู้เรียนสามารถสื่อความเข้าใจได้ตรงกันมากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้น หากอธิบายเนื้อหาที่เพิ่งเรียน หรือปัญหาในการเรียนจะช่วยลดความเครียดของผู้สอนได้ และเกิดความมั่นใจในการเรียน (สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์, 2549: 60)

ด้านลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนชาวตะวันตก มีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบเปิดตัว ซึ่งตรงข้ามกับผู้เรียนชาวตะวันออกมีลักษณะชอบเก็บตัว ชอบทำงานตามลำพัง ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างของชาติตะวันตกและชาติตะวันออก และชาวตะวันตกใช้กลวิธีการเรียนรู้บ่อยหาเหตุผลกว่าชาวตะวันออก แต่ในเรื่องการเรียนรู้วัฒนธรรม ผู้เรียนชาวต่างชาติรับรู้วัฒนธรรมในระดับดี ซึ่งเป็นเพราะวัฒนธรรมเป็นเรื่องน่าสนใจ แปลก ไม่เคยรู้จักมาก่อน และเป็นเรื่องแตกต่างจากวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งทำให้รับรู้ได้ดี

ด้านปัญหา ข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนชาวจีน และชาวญี่ปุ่นออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายที่เป็นเสียงนาสิกไม่ถูกต้อง ในด้านการเขียนยังมีความบกพร่องเรื่องตัวสะกดการันต์ ทั้งนี้ น่าจะมีสาเหตุมาจากการออกเสียง พยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย รวมถึงการออกเสียงสระของผู้เรียนไม่ชัดเจน หรือไม่ถูกต้อง จึงส่งผลให้การเรียนมีปัญหาได้ ดังนั้น ในการเรียนการสอนชาวต่างประเทศ เบื้องต้นจึงควรสอนเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจนก่อน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานที่ดีให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน ส่วนปัญหาหรือข้อบกพร่องด้านทักษะการเขียน การใช้คำ ประโยคไม่ถูกต้องของผู้เรียนชาวต่างประเทศเป็นเพราะทักษะเขียน เป็นทักษะขั้นสุดท้ายของการเรียนการสอนภาษา ผู้เรียนจะต้องเข้าใจสิ่งที่ตนเขียนแล้วจึงถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน และเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษาไทย ผู้สอนอาจจะต้องใช้แบบฝึก หรือสื่อการสอน เข้าช่วยอาจจะแก้ไขปัญหานี้ได้

ด้านปัญหา ข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดเกี่ยวกับหลักภาษาของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดเรื่องการเรียงลำดับคำขยายนาม การใช้ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ การใช้นามวลี การใช้คำบุรุษสรรพนาม ทั้งนี้ เป็นเพราะอิทธิพลจากภาษาแม่ หรือพัฒนาการทางภาษายังไม่สมบูรณ์ ผู้เรียนเกิดความสับสนระหว่างภาษาแม่กับภาษาไทย ผู้สอนอาจแก้ปัญหาโดยการเปรียบเทียบลักษณะที่สำคัญ ของภาษาไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียน เช่น ลักษณะการเรียงลำดับคำเป็นวลี เป็นประโยค และฝึกใช้ให้คล่องจะได้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง

2.3 พฤติกรรมของผู้สอนและผู้เรียน มีงานวิจัยเพียง 2 เรื่อง เกี่ยวกับกลวิธีการ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์เจ้าของภาษาและผู้เรียน ปัญหาและอุปสรรคของการสนทนา ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เช่น ผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์ โครงสร้างของทั้งสองภาษาแตกต่างกัน

มีงานวิจัย 1 เรื่อง อาจทำให้ไม่เห็นภาพรวมที่ชัดเจนนัก งานวิจัยอีก 1 เรื่อง คือ ความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อการสร้างเว็บเพจเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน เป็นงานวิจัยที่ยังไม่เห็นภาพรวมที่ชัดเจนเช่นกัน เนื่องจากไม่มีงานวิจัยอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาสนับสนุน

3. หัวข้อหลักด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยทั้งหมด 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.17 พบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปรียบเทียบเนื้อหาภาษาไทยกับภาษาแม่ของผู้เรียน จากนั้นจึงนำไปสู่ปัญหาที่พบไปสร้างบทเรียนและเสนอแนวการสอน ปัญหาเหล่านั้น นอกจากนี้ยังพบการนำเสนอวิธีสอนภาษาไทยหรือเทคนิคการสอนภาษาไทย ที่มีเนื้อหาภาษาไทยเกี่ยวกับภาษา ทักษะ คำศัพท์ และวัฒนธรรม และผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น หากผู้สอนได้มีการเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาแม่ จะทำให้เห็นปัญหาในการเรียนภาษา ผู้สอนจึงควรรู้จักผู้เรียนเกี่ยวกับเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างสื่อการสอน หรือแสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ หลากหลายรูปแบบให้เหมาะกับผู้เรียน ดังนั้น เพราะผู้สอนนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่ประสิทธิผลของการเรียนของผู้เรียน

4. หัวข้อหลักด้านหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยทั้งหมด 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.56 พบว่าเป็นการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในระดับต้น ที่มีความเหมาะสม เมื่อนำไปใช้แล้วสามารถพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียนชาวต่างประเทศได้ ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรนับว่า เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในการเรียนการสอน หลักสูตรจะต้องเหมาะสมกับผู้เรียนเพราะจะเกี่ยวข้องกับการเลือกวิธีสอน แบบเรียน สื่อการเรียนการสอน การวัดประเมินผล ฯลฯ และนำไปสู่คุณภาพของการเรียนการสอนในที่สุด

5. หัวข้อหลักด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีงานวิจัยค่อนข้างน้อย เพียง 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.28 พบว่าเป็นการนำเสนอสภาพและปัญหาการจัดการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ หลักสูตรไม่ชัดเจน จำนวนครูมีน้อย เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่ควรง่ายเกินไป ควรสอนวัฒนธรรมที่นำไปใช้ได้จริง ควรเพิ่มกิจกรรมสื่อการสอน อยากให้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้ว่าข้อค้นพบที่ได้สะท้อนถึงการจัดการเรียนการสอนยังมีข้อที่ควรปรับปรุง การให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายนั้น จะต้องมี การวางแผนหลายขั้นตอนนับตั้งแต่การสร้างหลักสูตร พัฒนาผู้สอน จัดเวลาเรียนที่เหมาะสม วิธีสอน สื่อการสอน จนถึง การวัดและประเมินผล

6. หัวข้อหลักด้านการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีงานวิจัยค่อนข้างน้อย เพียง 2 เรื่อง และมีระยะเวลาที่ห่างกันมากคือ การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ (อัมพร พงษ์ธา, 2518) และชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาวสำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น (ประภัสสร เกตุจันทร์, 2551) ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวไม่มีผู้วิจัยด้านการวิเคราะห์แบบเรียนจึงไม่เห็นภาพรวมของการวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ชัดเจนนัก และยังเป็นแบบเรียนที่เขียนโดยชาวต่างประเทศ อย่างไรก็ตามทั้ง 2 เล่ม เป็นแบบเรียนที่นำไปเป็นแนวทางใช้เรียนหรือสอนภาษาไทยได้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยพบว่า งานวิจัยที่มีจำนวนค่อนข้างน้อย ได้แก่ งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สอน งานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบเรียนของผู้เขียนที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงควรจะได้มีการค้นคว้าหาแนวทางเพื่อพัฒนางานวิจัยดังกล่าวให้มากขึ้น อาจศึกษาหัวข้อที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน

2. ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า ไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งการวัดผลและประเมินผลนี้นับเป็นข้อมูลที่จะสะท้อนกลับให้เห็นถึง พฤติกรรมการเรียนการสอนทั้งของผู้เรียน ผู้สอน และหลักสูตร

8. เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ จันทรอยู่. (2554). *การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- กรรณิการ์ ก้อนดง. (2556). *แบบเรียนเรื่องการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันในภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับกลาง*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- กัณฑการ อุทธิยา. (2558). *แบบเรียนประเพณีไทยอีสานสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- กัลยา มงคลชนะชัย. (2548). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติชั้น year 1 โรงเรียนนานาชาติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา.
- กิตติคุณ ม่วงทา. (2556). *แบบฝึกทักษะเพื่อเพิ่มพูนความรู้ศัพท์สำหรับนักเรียนต่างชาติระดับไฮสคูลโรงเรียนประชาคมนานาชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- กุลกาญจน์ เอี่ยมธาดานัย. (2553). *ปัญหาการเขียนคำผิดอักษรวิธีของนักศึกษาชาวจีน*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เกษศิริรักษ์ นิตยสุทธิ์. (2554). *การสร้างแบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมจากสำนวนไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- คำขวัญ ชูเอียด. (2554). *แบบฝึกทักษะการเขียนตัวสะกดมาตรา กก กต กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาษาอังกฤษ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- จรรยาวรรณ เทพศรีเมือง. (2554). *ผลการใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.

- จำ้ว เฉลียว. (2555). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและการเรียงลำดับคำขยายนามในภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- เจ็ญ เก็ม ตู๋. (2552). *ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง "วันสำคัญของไทย"*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ฉุนฟาง ไป๋. (2555). *การใช้ภาษาของนักศึกษาจีน: การศึกษางานเขียนเรียงความของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ม.ชนชาติยูนนานเมืองคุนหมิง*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาภาษาไทย.
- ชนิกา คำพุ่ม. (2542). *การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ชนิดา ทอวัฒนพิบูลย์. (2557). *แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่องโขนสำหรับนักเรียนระดับชั้นเียร์ 6 โรงเรียนนานาชาติเซนต์ แอนดรูวส์ สาทร*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ชาลี ศรีพุทธาธรรม. (2548). *การพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการพูดคำไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้วยเทคนิคท่องจำคำสัมผัสสำหรับชาวต่างชาติที่พูดภาษาจีนเป็นภาษาแม่* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทย.
- ชิกะยะ ฮาทาเคะยามะ. (2554). *การศึกษาปัญหาการจำแนกเสียงและการออกเสียงพยัญชนะนาสิกท้ายพยางค์ในภาษาไทยของผู้เรียนชาวญี่ปุ่น: ในแง่อิทธิพลของเสียงที่ตามมา*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ชูเคียง แบ. (2538). *การวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบหน่วยเสียงภาษาไทยกับภาษาเกาหลีเพื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแก่ผู้เรียนที่เป็นคนเกาหลี*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.

- ฐิติกานต์ แก้ววิเศษ. (2556). การออกแบบแบบฝึกอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ฐิติมา งามโชคสมุทร. (2555). ชุดการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการทำงานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศในบริษัท อินโดรามา โพลีเมอรัล จำกัด (มหาชน). (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ณัชชา เงินธรรม. (2557). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในประโยคภาษาไทยของผู้เรียนเกาหลี. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ณัฐรินทร์ เมธาคุณินันท์ ภาณุภัทรธวัช. (2554). หนังสือเรียนหลักการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ณัฐดี สภาพรต. (2553). แบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เต็งเทา ลู่. (2555). การใช้วีซีดีวีดี วีอาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ถาน กัว หมิง. (2554). แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงอักษรนำสำหรับนักศึกษาชาวจีน. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ทัศนีย์ ทองสมบูรณ์. (2555). การสร้างสื่อการสอนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเรื่องรูปและหน่วยเสียงพยัญชนะไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- ทัศนวรรณ ฌ พิกุล. (2551). *การพัฒนาหนังสือเรียนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อใช้ในโรงเรียนสอนภาษา วาย เอ็ม ซี เอ เชียงใหม่*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). *แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป ในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.
- ทิพาพร ดิสสร. (2552). *การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง โครงสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย เชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ธนพร บัดจัตร์ส. (2552). *การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่อง แบบหัดอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ โรงเรียน บี เอฟ เอส จังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา.
- ธนวรรณ ปิยะบวรนนท์. (2556). *แบบเรียนภาษาไทย เรื่อง คำวิเศษณ์สำหรับผู้เรียนชาว ต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ฉัญรัตน์ พูลสวัสดิ์. (2554). *ชุดการสอนสำหรับครูเรื่อง ภาษาและวัฒนธรรมไทยในการเล่นของเด็กไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. “การจัดหลักสูตรภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ”, วรณวิทัศน์. 9 : 108 พฤศจิกายน 2552.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2546, พฤศจิกายน). **การสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่ชาว ต่างประเทศ. วรณวิทัศน์. 269 – 278.**

- น้องรัก แซ่แต้. (2555). *การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการจัดการการศึกษา.
- นำ เหมริน ปิน. (2556). *การใช้เทคนิค 5 ดับบลิว 1 เอช เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเรียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- นันท์มนัส เลิศจรูญจิต. (2555). *แบบฝึกทักษะการฟังข่าวสั้นสำหรับนักเรียนโรงเรียนประชานิพนธ์ระดับ advance*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- นิตยา วิจารณ์ันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- นี ถัง. (2555). *การสร้างคู่มือคำราชาศัพท์ไทยสำหรับคนจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- นිරนาถ กล้าคลัง. (2540). *สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนนานาชาติในจังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- นุชจรี สังข์ทอง. (2555). *การพัฒนาความสามารถการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติโดยใช้บทเรียนมีลิตมิได้ยตามแนวคิดของ William Little Wood*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาหลักสูตรและการสอน).
- บุษกร เผ่าศรีเจริญ. (2554). *ชุดการเรียนภาษาไทยด้วยตนเองเรื่องการแต่งประโยคสำหรับพระภิกษุชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- ประภัสสร เกตุจันทร์. (2551). *ชุดการสอนการสะกดคำด้วยอักษรกลางกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระดับต้น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ประสิทธิ์ชัย สำเภาทอง. (2555). *ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยเรื่องนำเที่ยว เกาะรัตนโกสินทร์สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ปิติอัญ จุมตุรี. (2556). *การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาไทยและความเข้าใจวัฒนธรรมไทยของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ลานนา*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- ปายนันต์ คล้ายจันทร์. (2547). *ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทยชิกันานาชาติ จ.สมุทรปราการ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาจิตวิทยาการศึกษา.
- เปรมฤดี จรรย์นันท์. (2554). *แบบเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทย สำหรับชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- พรรัตน์ ธีระนันท์. (2554). *แบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้น 8 โรงเรียนนานาชาติเวสต์สตีเฟนส์*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- พรราว พาหอม. (2557). *แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรมเรื่องข้าวกับวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- พาฉิน เหลียง. (2556). *การสร้างคู่มือสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- พาน จงบิณฑ์. (2552). *การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. (2555). *การพัฒนาหลักสูตรแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดภาษาศาสตร์สังคมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการสนทนาภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.
- มนัสสินธ์ กลิ่นกุล. (2554). *การสร้างสื่อประสมฝึกทักษะการฟังภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- มะลิ ชินพฤษวิจิตร. (2556). *แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- มาลีณี ณ นคร. (2553). *การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- มูรอด มูซอ. (2554). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เย่ หลู่. (2555). *การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ประโยคคำถามของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ฤดี กมลสวัสดิ์. (2554). *การสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทรใหม่ เกรด 6*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ลู เช็ง. (2553). *รูปแบบการสอนออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน*. (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุซงกีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาเทคโนโลยีการศึกษา.
- ลู๋ ไม่เหลียน. (2555). *การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทยที่เป็นปัญหา สำหรับนักศึกษาชาวจีนระหว่างกลุ่มที่สอนแบบใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนและกลุ่มที่สอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- เล เจิ่น หมาก ขาย. (2553). *การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- วนิดา กริพพิท. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, คณะครุศาสตร์, สาขาหลักสูตรและการสอน.
- วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2549). *ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ของชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- วารภรณ์ สัตบุตร์. (2554). *การสร้างชุดการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอน SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้ภาษาพม่าเป็นภาษาแรก: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านน้ำตก อ.เมืองระนอง จ.ระนอง*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาภาษาไทย.

- วรารัตน์ ขอเชวี. (2556). *แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- วลีรัตน์ วรรณมโนมัย. (2555). *บทเรียนภาษาไทยออนไลน์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ชุดชีวิตประจำวัน*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- วัชริน นนทะวาสี. (2552). *ความรู้ทางภาษาศาสตร์และการนำไปใช้ในการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทย.
- วันวิสาข์ พิมจินดา. (2556). *การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเรื่องสั้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โครงการหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาหลักสูตรและการสอน.
- วิไลพร จินเมือง. (2545). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำลักษณนามสำหรับสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทย.
- วุฒิ กิม อวันท์. (2553). *การสร้างแบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะภาษาไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวเวียดนามได้*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ศศิธร มัดซีโมโดะ. (2554). *แบบเรียนภาษาไทยเชิงวัฒนธรรม เรื่อง “ดอกไม้ไทย” สำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- ศิริภัสสร พิมพิรัตน์. (2553). *แบบฝึกทักษะการสะกดคำด้วยอักษรตัวกับสระเสียงยาว สำหรับนักเรียนต่างชาติ ระดับต้น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ศิริลักษณ์ เจริญรัมย์. (2558). *หนังสืออ่านประกอบการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติเรื่อง มงคลนามกับความเชื่อของคนไทย*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- สไบศักดิ์ ครูรัช. (2556). *แบบฝึกการสะกดการันต์คำไทยที่มีเครื่องหมายหันขมาตสำหรับผู้เรียนชาวจีนโรงเรียนภาษาและดนตรี*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- สมปอง ศรีวิชัย. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยพายัพ*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- สมพงศ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา.
- สมศรี วรประเสริฐศิลป์. (2552). *แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียนชาวจีน*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- สินีนารถ ราชขมภู. (2556). *แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- สิริกกร จิเจริญ. (2554). *แบบฝึกการพัฒนาวรรณยุกต์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- สุกัญญา ศุภพลกิจ. (2551). *การสร้างหนังสือเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- สุจีรา ลิทธิศาสตร์. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยใช้บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์บนเครือข่าย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- สุชาติดา ชูสรานนท์. (2554). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วีธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทย.
- สุประวีณ์ แสงอรุณเฉลิมสุข. (2551). *การวิเคราะห์การใช้ภาษาในภาพยนตร์ไทยเพื่อการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระวิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- เสาวภา นิสกโกมล. (2553). *การสร้างชุดการสอนคำศัพท์ภาษาไทยระดับต้นสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เสาวลักษณ์ สุวรรณทัต. (2556). *การตีความสัญลักษณ์ของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยใช้บริบททางวัฒนธรรมในวรรณกรรมไทย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, การสอนภาษาไทย.
- โสภิตา สุขช่วย ทองบุญ. (2555). *ความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของครูชาวต่างประเทศในจังหวัดภูเก็ต*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- หยก นารัง. (2554). *กลวิธีการมีปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอนภาษาไทยระหว่างอาจารย์เจ้าของภาษากับนักศึกษาจีนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ศูนย์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ม.ราชภัฏเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, คณะศึกษาศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทย.

- เหวียน ถี หลือ อี. (2556). *การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เหงียน มาย เฟื่อง. (2552). *ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะและสระภาษาไทยของผู้เรียนชาวเวียดนาม*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- อภิญา ปานชา. (2557). *แบบเรียนการเขียนคำควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- อมรรัตน์ โชคสุนทรสุทธิ. (2556). *แบบเรียนเรื่องคำประสมสำหรับนักเรียนโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติกรุงเทพ ระดับ 5*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- อัจฉริยา เพ็ชรอินทร์. (2555). *การศึกษาความต้องการการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยของครูชาวต่างชาติในโรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์ห์น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- อัญชลี ทำทอง. (2554). *ชุดการสอนสำหรับครูเรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนต่างชาติเเยียร์ 11 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนนานาชาติเซนต์จอร์ห์น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- อัมพร พงษา. (2518). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, แผนกวิชามัธยมศึกษา.
- อินธิรา จุลภรศรี. (2556). *การใช้เกมการศึกษาเรื่องหลักภาษาเพื่อการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชาวต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนานาชาติเอกมัย*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- อิมธิรา อ่อนคำ. (2553). *แบบเรียนสนทนาภาษาไทยธุรกิจสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- เอกนรี แร่งสูงเนิน. (2557). *แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้นเดี่ยวและสระไทยที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวญี่ปุ่น*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ฮานู ลี. (2520). *การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, แผนกวิชามัธยมศึกษา.
- Chao Peng. (2557). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยจากวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีน*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- Chen Xi Er. (2555). *แบบเรียนการสอนวัฒนธรรม 4 ภาคสำหรับนักศึกษาจีน*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- Jeong Mi-Kyong. (2558). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องการเมืองการปกครองของประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับ น.ศ.เกาหลี*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- Li Chumxiao. (2555). *การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้นามวิภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- ONG JI IN. (2555). *แบบเรียนภาษาไทย สำหรับนักธุรกิจเกาหลี*. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.

- Qi Yan Wu. (2556). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอักษรย่อจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐสำหรับ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- Tuan Fong Sheng. (2555). แบบฝึกทักษะการฟังเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยออนไลน์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.
- Xiang Xiaoyan. (2556). ชุดการสอนอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน. (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.